

האיש נגד אחיו, אהרון אביטן, והוא מבקש חסינות לאיש שגילה למישרה היכן נמצאים המכשירים, אמרו השוטרים. זה נשמע לי סביר בהחלט, אמר ירון. חבורת חסמבה ערכה הצבעה דמוקרטית, והרוב הכריע כי אמנם ההסכם המתוקן הגיוני ורצוי.

חפש את האשה

אנשי המישרה קבעו פגישה ל-3 במאי '83 במישרם של עורכי הדין דוד יפתח ושימחה זיו, כדי למצוא את המטמון. בשעה היעודה היו שם כל אנשי חסמבה יחד עם קציני המישרה. הם נסעו אל פרדסי סביון. המכוניות עצרו ליד שביל עפר, השוטרים הורידו את הרצל הכבול, ויחד עם עורכי הדין יפתח, שהודרך יום קודם לכן היכן נמצא המטמון, פנו לעבר אחד הפרדסים. יפתח מדרר בעיניו את המרחקים. הציץ פה ושם,

הדלת החשמלית נפתחה עבודה. היא עלתה למעלה, הציצה בתכשירים המוצגים לראווה ובדקה בינתיים את סירי הבטיחות במיפעל ואת כיווני הכניסה והיציאה. היא קנתה תכשיט זהב קטן בצורת חץ ועזבה את המקום.

מה קרה לאורית? שאלה בהתעניינות ניכרת תמר, סגנית המפקד. אורית נעצרה על ידי המישרה כנמלית העופה, בדרכה לפאריס. על פי המיסמכים שנמצאו ברשותה, הצליחה המישרה לגלות את מקום מגוריו ואת שמו החדש של הרצל אביטן, והוא נעצר בצרפת. אורית כבר היתה בחורש השלישי להריינה כאשר נעצרה. מאז, ילדה את בנה בכלא ונידונה לשמונה שנות מאסר, על חלקה בפרשת קרן אור. הסניגור, דוד יפתח, עשה עיסקת עיון עם התובעת פנינה דבורין, ואורית לא הואשמה בשיתוף פעולה ברצח השומר. אלא רק על חלקה בשוד.

האב, האם, השוטר והתינוק

הרצל אביטן, אביו של התינוק נורליאדם, נאשם בשוד ורצח בקרן אור. אמו של התינוק, אורית ארביב, הורשעה כבר על חלקה בשוד ועירעורה עומד

להישמע בקרוב. חוקרי המישרה וביניהם הקצין אשר הרפז (בתמונה עם התינוק). הצליחו להביא לכך שההורים יעזרו בגילוי חלקם בשלל בשוד. הרפז והקצין שימחה זיו היו אלו שעסקו בפענוח השוד בתכשיטי קרן אור. שוד שבמהלכו נהרג השומר דוד אשורי.

מחלקו של הרצל בשלל. היו שם תכשיטים בשווי של כ-220 אלף דולר ולא 150 אלף כפי שציפו. בין תכשיטי הזהב זיהתה אורית ארביב את תליון ה"חץ". שקנתה, כאשר ברקה את הסררים במיפעל. היא ביקשה אותו בחזרה.

תמר ביקשה מאנשי המישרה כי ירשו לה לשוחח עם אורית. אני העליתי את רעיון ההסכם, תנו לי גם לברר משהו שמציק לי. אני רוצה לדעת מדוע היו יותר תכשיטים בגרב של הרצל. השוטרים איפשרו לתמר לשוחח עם אורית, והיא חזרה מחייכת. כעת אני יודעת הכל! אמרה, אורית היא שחילקה את התכשיטים אחרי השוד. על השולחן שמו ארבע גרביים ואת כל התכשיטים. אורית נטלה את התכשיטים ושמה אותם אחד אחד בתוך כל גרב. אולם אורית חכמה. היא סימנה לעצמה מראש את אחד הגרביים ולתוכו היתה משלשלת יותר מתכשיט אחד בכל פעם. כאשר הסתיימה החלוקה, נטל כל אחד גרב. אורית נטלה את הגרב המסומן, שבו היו יותר תכשיטים.

יגאל מוסינזון היה בודאי כותב רומן על סמך עובדות אלה, אבל במציאות הוגשו השבוע התכשיטים, השק, הרלי והעיתון על ידי התובעת פנינה דבורין, כמוצגים במישפט נגד הרצל אביטן, יעקב שמש ואמנון דויד. אילנה אלון

ביקשה להתקשר להרצל ולשוחח איתו ביחידות. גם אילן אביטן שהגיע למקום שוחח עם הרצל טלפונית. הפעם הצביעו השניים על עץ מסוים ואמרו כי ללא כל טעות מצאו את העץ. בשלב זה נראה הפרדס כאילו עשו בו חייש עמוק והשוטרים היו זועפים ועצבניים. נדמה היה להם כי משטים בהם, והם כעסו גם על חברי חסמבה. אתם והרעיונות שלכם, מילמל קצין בכיר.

אולם להפתעת הכל, העלה את החפירה שק מתוך הארמה. זהו זה! אמרה אורית. השוטרים מיהרו לפתוח את השק ומצאו בתוכו דלי פלסטיק ירוק. בתוך הדלי היתה צינצנת זכוכית ובתוכה גרביים ועיתונים ישנים. בתוך הגרביים נמצאו תכשיטי קרן אור. הם נצצו בשמש והצהילו את ליבם של ירון וחבורתו. לא קשה היה לזהות את התכשיטים, על כל תליון, טבעת וסיכה היה מוצמד עדיין התג המקורי של בית החרושת, תג שציין את מיספרו הסידורי של הפריט ואת קוד המיפעל. בעיתון שנמצא ברלי, גילו השוטרים כתבה מיום ה-18 בינואר '82 על השוד בקרן אור.

אנשי המישרה ספרו את התכשיטים והביאו אותם למומחה שיקבע את ערכם. הפעם חיכתה למישרה הפתעה משמחת. ערכם של התכשיטים היה גדול הרבה יותר

ואהרון. הוא שוחח ביחידות עם אהרון, ואחר כך הצביעו השניים על עץ ואמרו בוודאות כי זהו המקום, וכי אם התכשיטים אינם נמצאים שם, הרי מישור גנב אותם והוציאם מן המקום. התכשיטים לא נמצאו. שוב ירד הערב, והפעם היו אנשי המישרה המאוכזבים מוכנים לבטל את ההסכם ולסיים את העניין. אולם תמר היא שנתנה את העצה הנכונה. צריך להודיע לאורית, היא המעוניינת העיקרית, והיא תעזור לנו. חפש את האשה, הציע ירון לקציני המישרה. היום השלישי לחיפושים החל בהתייעצות עם אורית, והיא עצמה הצטרפה למחפשים. בשלב מסוים

ואז פנה לעבר עץ שלידו היה גדיקן, ואמר כי שם יש לחפור. אנשי המישרה החלו חופרים סביב העץ, אולם חוף מגושראדמה חומים וכמה שלשולים נרגזים. לא מצאו מאומה. ירון המפקד הציע לשוטרים: אולי תזעיקו חבלן עם מגלה מתכות, ואז הכל יהיה יותר קל! אנשי המישרה מיהרו לקבל את ההצעה. חבלן-מישרה ומכשיר מיוחד לגילוי מתכות אכן הגיעו לשטח. הם טיפו כל עץ לחוד, אולם אז התברר כי המכשיר מקולקל.

קציני המישרה שוחחו עם אהרון אביטן. הוא טילפן לאדם מיסטרורי, וחזר ואמר כי התכשיטים חייבים להיות שם, וכי יש להמשיך לחפש. הערב החל יורד, עורכי הדין עזבו את המקום וחזרו למישרם, ורק אנשי המישרה וחברי חסמבה נותרו בפרדס. ירון כינס את חבריו לישיבה, והם החליטו להודיע להרצל אביטן, כי אם לא יימצאו התכשיטים, ההסכם בטל. הרצל הבטיח כי למחרת, מיד עם זריחת השמש, ידריך אותם למקום, שבו נמצאים התכשיטים. למחרת בבוקר חזרה כל החבורה למקום. מצויידת במכשיר משוכלל למציאת מתכות. הסיפור חזר על עצמו. השוטרים חפרו, אהרון אביטן טילפן לכמה אנשים מיסטרוריים ושום דבר לא התגלה. אז הופיע במקום גם אילן אביטן, אחיהם הצעיר של הרצל

אם כך, הרי אורית היא הנקודה החלשה, שעליה צריך ללחוץ! אמרה תמר. היא שפוטתה למאסר ממושך ועומדת בפני העירעור. הבן שלה לא נמצא איתה והיא בטח מתגעגעת אליו נורא. הרצל, אהובה, גם הוא יושב בכלא וצפוי למאסר ממושך, אז אולי ננסה להפעיל עליה לחץ, כדי שתגלה לנו את מקום התכשיטים, ואז המישרה תעזור לה בעירעורה?

ירון וגם קציני המישרה התרשמו מדבריה של תמר. אם חילקו את השלל בין ארבעת השודדים, הרי כל אחד מהם קיבל קצת יותר מ-150 אלף דולר שלל. אם הרצל יחזיר את חלקו, זה סכום גדול ונכבד, הירדה בקול הג'נג'י.

ירון המפקד החל מכין נוסח הסכם בין הרצל אביטן ובין התביעה הכללית. תמורת עזרה בהמצאת התכשיטים משלל קרן אור ליד המישרה, בסכום שלא יפחת מ-150 אלף דולר, תביא התביעה את המידע על כך לפני בית המישפט העליון בעת עירעורה של אורית ארביב, ותשקול הקלה בעונש, אנשי החבורה הביעו את התפעלותם מהנוסח.

קציני המישרה נטלו את ההסכם שניסח ירון ומיהרו לבית המעצר שבו ישב אביטן. הם חזרו למערה החשמלית אחרי שעתים, ואמרו כי הרצל יהיה מוכן לעיסקה, אבל הוא דרוש עוד כמה תנאים. הוא דרוש שינטלו את כתב